Ετος 2ον (Ιδρύθη τῷ 1915) ΜΥΤΙΛΗΝΗ, Τετάρτη 2 Αὐγούστου 1917 Αριθμ. 380

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ετησία. Καθ' ὅλον τὸ Κράτος δρχ. 15. Εξάμηνος
Εἰς τὸ Εξωτερικὸν Φρ. Χρ. 20 ἀναλόγως

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Διευθυντοῦ θεωρεῖται ἄκυρος.

Διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα ἀπευθυντέον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Οδὸς Αγίου Συμεών.

ΤΗΛΕΓΡΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: «ΚΗΡΥΞ» - ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΚΗΡΥΞ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ—Δ. Κ. ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Νέος θόρυβος ἠγέρθη ἀπὸ τινος διὰ τὸ περίφημον Σοσιαλικοεργατικὸν συνέδριον τῆς Στοκχόλμης. Η πρωτοβουλία τῆς συγκλήσεως τοῦ συνεδρίου τούτου εἶχεν ἀποδοθῆ ὡς γνωστὸν εἰς τοὺς Γερμανοὺς σοσιαλιστάς. Αγγλος δὲ ὑπουργὸς εἶχε χαρακτηρίσῃ αὐτὸ ὡς νέαν «Γερμανικὴν παγίδα». Αποφεύγοντες πρὸς τὸ παρόν, ἀπὸ πολιτικῆς νὰ κρίνωμεν ἀπόψεως τὴν σύγκλησιν τοῦ συνεδρίου τούτου περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ τὸ σχολιάσωμεν ἀπὸ σοσιαλιστικῆς καὶ ἐργατικῆς τοιαύτης. Καὶ μερικεύοντες ἔτι περισσότερον τὸ θέμα νὰ τὸ σχολιάσωμεν ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ἐργατικῆς καὶ σοσιαλιστικῆς ἀπόψεως. Καὶ ἤδη ἂς ἴδωμεν τί κάμνουν οἱ Ελληνες σοσιαλισταὶ (ὑπάρχουν τοιοῦτοι;) καὶ ἐργάται, ἀπέναντι τοῦ γενομένου περὶ τὸ συνέδριον τοῦτο θορύβου. Ας ἴδωμεν, ὀρθότερον, τί ἔπρεπε νὰ κάμουν οἱ Ελληνες σοσιαλισταὶ καὶ ἐργάται ἀπέναντι τοῦ νέου τούτου Γερμανικοῦ τεχνάσματος, ὡς ὠνομάσθη τὸ συνέδριον τῆς Στοκχόλμης.

Ενθυμούμεθα ὅτι, ὅτε τὸ πρῶτον ἤρχισε νὰ γίνεται λόγος περὶ τοῦ συνεδρίου τῆς Στοκχόλμης εἶχε προσκληθῆ ὅπως λάβῃ μέρος εἰς αὐτὸ καὶ ὁ κ. Π. Δρακούλης, θεωρούμενος ἴσως, ἀρχηγὸς τοῦ ἀνυπάρκτου ἐν Ελλάδι σοσιαλιστικοῦ κόμματος. Εἰς τοὺς Ελληνας ἐργάτας καίτοι φαινομενικῶς περισσότερον ὀργανωμένους οὐδεμία ἐγένετο πρόσκλησις! Εγνώριζον οἱ προσκαλοῦντες ὅτι ἐν Ελλάδι αἱ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις ὑφίστανται μόνον κατ' ὄνομα καὶ ὅτι πραγματικαὶ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις δὲν ὑπάρχουν; Φαίνεται δυστυχῶς ὅτι οἱ προσκαλοῦντες ἦσαν ἐν γνώσει τῶν ἐργατικῶν ἐν Ελλάδι πραγμάτων. Καὶ δι' αὐτὸ οὔτε κἂν τὰς ἔλαβον ὑπ' ὄψει. Οὔτε ἁπλῆ πρόσκλησις ἐστάλη εἰς αὐτάς. Αποτελεῖ βεβαίως τοῦτο σκληρὸν μάθημα διὰ τοὺς Ελληνας ἐργάτας, σκληρὸν μὲν ἀλλὰ καὶ δίκαιον. Δίκαιον δὲ διότι ὁ Ελλην ἐργάτης ἀκόμη δὲν ἔμαθε νὰ σκέπτεται καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ ὑποδεέστερος ὅλων καὶ τῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ ὁμοτύχων του, σκλάβος τοῦ κεφαλαίου, τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ, τοῦ πρώτου ἐπιτηδείου.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε λυπηρὸν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Η πρόοδος τοῦ ἐργάτου σημαίνει πρόοδον τοῦ Εθνους, ἡ Εθνικὴ δὲ πρόοδος δημιουργεῖ τὰ δίκαια καὶ εὔρωστα κράτη. Ποῦ νομίζεται ὅτι ὀφέλει ἡ Αμερικὴ τὴν ἀφάνταστον οἰκονομικήν της εὐρωστίαν; Αποκλειστικῶς εἰς τοὺς «Γιούνιαν» τοὺς συσσωματωμένους Αμερικανοὺς ἐργάτας ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς δέκα πέντε (Αριθ. 15) ἑκατομμύρια. Παραλλήλως πρὸς τὸν σύνδεσμον τῶν «Γιοῦνιαν» λειτουργοῦν πλῆθος ἄλλων ἀνεξαρτήτων Συνδέσμων.

Αλλὰ καὶ ἐν Αγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ρωσσίᾳ καὶ Ιταλίᾳ, ὡς καὶ εἰς τὰς ἐχθρικὰς πρὸς ἡμᾶς διατελούσας χώρας, ὡς ἐν Γερμανίᾳ, ἐν Αὐστρίᾳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Βουλγαρίᾳ ὑφίστανται ἰσχυρόταται σοσιαλιστικαὶ καὶ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις. Βλέπομεν δὲ κατ' αὐτὰς ὁποῖος θόρυβος ἐδημιουργήθη περὶ τὴν δρᾶσιν τῶν ἐργατικῶν τούτων ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι —ἂς σημειωθῇ τοῦτο καλῶς— θὰ παίξουν σοβαρώτατον ρόλον κατὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης. Καὶ γεννᾶται ἤδη τὸ ἐρώτημα:

— Καὶ αἱ Ελληνικαὶ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις τί θὰ κάμουν τότε;

Η μήπως ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι δὲν ἔχουν νὰ κάμουν τίποτε;

Δὲν νομίζουν αἱ Ελληνικαὶ ἐργατικαὶ τάξεις (δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τῶν σοσιαλιστικῶν τοιούτων ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν) ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ κινηθοῦν; νὰ δώσουν σημεῖα ζωῆς;

Αἱ Ελληνικαὶ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις δέον νὰ μιμηθοῦν τὴν δρᾶσιν τῶν Συμμαχικῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων.

Εμπρὸς ἡ ἐργατιά! Κινήσου!....,

ΑΠΟ ΤΟ „ΓΚΙΟΥΔΙΣΤΑΝ" ΤΟΥ ΣΑΑΔΗ

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

Σὰν βλέπῃς ἄνθρωπο ἄσημο, ποὺ τὸν βοηθάει ἡ τύχη,
ὑπομανεύσου φρόνιμα κ' ἐνάντια μὴ τοῦ πᾷς.
Μιὰ ποὺ δὲν ἔχεις κοφτερὸ σὰν τοῦ θεριοῦ τὸ νύχι,
μ' ἄγρια θεριὰ μὴ πιάνεσαι, ἂν τὴ ζωὴ ἀγαπᾷς.
Σὰν πολεμᾷς μ' ἐχθρὸ τρανό, ποὺ χει ἀτσαλένιο χέρι,
ἡ σκεπαστή σου κλείδωσι μ' ἀσῆμι θὰ ὑποφέρῃ:
Φυλάξου ὡς ὅτου ἡ τύχη του τὰ χέρια τοῦ νὰ δέσῃ,
καὶ ρίχτου καταπάνω του καὶ ρίμαχτον νὰ πέσῃ.

* *

Τὸ πειὸ κρυφό σου μυστικὸ κρύφτο γερὰ στὰ βάθη,
μὴ τύχῃ κι' ὁ πειὸ φίλος σου μπορέσῃ νὰ τὸ μάθῃ.
Γιατὶ ὅσο νάναι γκαρδιακὸς δὲν θάχῃ ἔννοια τόσῃ,
ὅσῃ ἡ δική σου ἡ καρδιὰ νὰ μὴ τὸ καταδώσῃ.

* *

Μικροῦ σου ἐχθροῦ μὴ δέχεσαι τὰ φιλικὰ σημάδια,
γιατὶ λογιάζει μὲ τὸ νοῦ πειὸ δυνατὸς νὰ γίνῃ
κι' ἂν στὴ φιλία δὲν μπορεῖς νὰ βρῆς ἐμπιστοσύνη,
πειὸ λίγη ἀκόμη θενὰ βρῆς σ' ἑνὸς ἐχθροῦ τὰ χάδια.
Κι' ὅποιος ἀδύναμον ἐχθρὸ πολὺ δὲν λογαριάζει,
μ' ὅποιον ἀφίνει ἀχνὴ φωτιὰ ποὺ δὲν ἀνάψῃ μοιάζει.

Μεχ. Αρμυρόπουλος

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΧΑΡΑΣ ΓΙΟΡΤΑΣΜΑ

Από τὸν πρωϊνό μου ὕπνο, χτὲς μὲ ξύπνησαν γλυκύτατοι ἦχοι ἑνὸ, βιολιοῦ, ἑνὸς σαντουριοῦ κ' ἑνὸς κλαρίνου!

Εἶμαι κ' ἐγὼ Ρωμηὸς, καὶ συνεπῶς ὅταν πρωϊ - πρωϊ, περνᾷ ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν πόρτα μου «μουζικὴ» προβάλλω ἀπ' τὸ παράθυρο γιὰ νὰ δῶ ποιοι εἶνε αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τὴ χαρὰ καὶ τὴ «μουζικὴ».

Εχω τὴ γνώμη πῶς ἡ Ρωμέϊκη αὐτὴ συνήθεια, νὰ σηκωνώμαστε δηλαδὴ ἀπ' τὸ κρεββάτι καὶ νὰ προβάλλουμε στὸ παράθυρι, κάθε πρωϊ ποὺ θὰ περνᾷ «μουζικὴ» εἶνε μιὰ συνήθεια πολὺ τιμητικὴ γιὰ τὴ φάτσα μας ποὺ τῆς βρίσκουν τόσα ψεγάδια, οἱ αἰώνιοι γρινιάριδες ποὺ δὲν τοὺς ἀρέσει τίποτε τὸ Ρωμέϊκο καὶ βρίσκουν καλὰ καὶ ἄξια καὶ ἅγια μόνο τὰ ξένα.

Καὶ μ' ἀρέσει τόσο πειὸ πολὺ ἡ Ρωμέϊκη αὐτὴ συνήθεια, ὅσο ἐκτὸς ποὺ κάνει κανεὶς ἕνα εὐχάριστο ξύπνημα βλέπει καὶ πολλὰ ἄλλα εὐχάριστα πράματα. Η μήπως δὲν εἶνε εὐχάριστο πρᾶμα νὰ δῆτε πρωϊ-πρωϊ ὅλη τὴ γειτονιά σας νὰ προβάλῃ «νεκλιζὲ» ἀπ' τὸ παραθύρι;

Επειτα, τὸ πέρασμα μιᾶς «μουζικῆς» σημαίνει τὸ διάβα ἑνὸς ἔρωτος, μιᾶς ἀγάπης, μιᾶς χαρᾶς, μιᾶς εὐτυχίας. Καὶ ἀφοῦ δὲν ἔτυχε νὰ βρεθοῦμε καὶ μεῖς μαζὺ μὲ τοὺς διαβαίνοντας εὐτυχεῖς, γιατὶ νὰ μὴ γίνουμε ἔστω καὶ ἁπλοῖ θεατὰ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας ποὺ μὲ τόσο γοργὸ βῆμα διαβαίνει κάτω ἀπ' τὰ παραθύρια μας;

Ακουσα τὴ γειτόνισσά μου νὰ ρωτᾷ τὴν ἄλλη γειτόνισσα μήπως ἔχουν γιατὶ κάνουν χαρὰ αὐτοὶ ποὺ εἶχαν τὴ «μουζικὴ».

Στὴν ἐρώτηση ἐκείνη ἀπὰ τὴ μεριὰ ἐκείνη ἀπ' τὴ παρὰ τοῦ εὐθυμοῦσε.

— Γέννησε ἡ γυναῖκα τοῦ φίλου — μας — εἶπε — καὶ γι' αὐτὸ κάνουμε χαρά.

Ενας γέρω—πατέρας ποὺ ἀπὸ κάποιο παράθυρο εἶχε βγάλη κι' αὐτὸς ἔξω τὸ κασιδιάρικο κεφάλι του, ἔστρεψε εἰς μιὰν παρατήρησιν.

— Δὲν κοιτάζουν πῶς δὲν ἔχουμε νὰ φᾶμε οὔτε ψωμὶ ἀλλὰ ποῦ θέλουν νὰ κάνουν χαρὰ γιατὶ γέννησεν ἡ γυναῖκα τοῦ φίλου των. Αν ἦσαν καρδιακοὶ φίλοι θὰ πήγαιναν νὰ τὸν συλλυπηθοῦν!

Ωσὰν νὰ ἔφταιγε γιατὶ δὲν ἔχουμε ψωμί, τὸ ἄθῶο πλασματάκι ποὺ ἦρθε προχθὲς στὸ κόσμο.

Ωσὰν νὰ ἔφταιγεν αὐτὸ γιὰ τὸν πόλεμο καὶ γιὰ τὶς ἀκρίβιες.

Καὶ ὡσὰν ἐὰν πήγαιναν οἱ φίλοι νὰ συλλυπηθοῦν τὸν εὐτυχῆ γεννήτορα νὰ ἐπήρχετο ἡ διόρθωσις τῆς καταστάσεως καὶ ἡ εἰρήνη.

Κακὲ γέρε!

Τὸ γέννημα ἑνὸς παιδιοῦ, δὲν εἶνε μιὰ χαρά; Καὶ γιατὶ νὰ μὴ γιορτάσουμε τὴ χαρὰ αὐτή;

Τὸ κάθε παιδὶ γεννιέται μὲ τὴ τύχη του μαζύ.....

Ο ΠΑΛΙΟΣ

Απο ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

Ολως ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὸ Αμερικανικὸν ἐμπόριον, ἐὰν κρίνει κανεὶς ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν καταστημάτων, εἶνε καὶ τὰ κουρεῖα εἰς τὴν Αμερικήν.

Ενῷ δὲ αἱ εἴσοδοι, αἱ προσόψεις καὶ τὰ παράθυρα τῶν ποτοπωλείων καταδιώκονται τόσον ἀμελίκτως ὥστε σκότος καὶ σιωπὴ βασιλεύει νύκτα καὶ ἡμέραν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αὐτῶν, τοὐναντίον αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα τῶν κουρείων εἶναι ἀνοιγμένα διάπλατα εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ οὔτε κἂν μία κουρτίνα ἐμποδίζει τὸ βλέμμα τοῦ διοβάτου ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξετάσῃ τί γίνεται ἐντὸς αὐτῶν.

Εἶναι δὲ εὐσχολον νὰ παρακολουθήσῃ τις μέσα εἰς τοὺς πελωρίους κρυσταλλίνους καὶ φωτεινοὺς καθρέπτας τῶν θύρας τὰς πολὺ πλόκους καὶ πολυποικίλους περιοιήσεις τῆς κεφαλῆς τοῦ πελάτου ὁ κουρεὺς κομᾷ εἰς τὸν πελάτην του.

Καθὼς ὅστις ἠσθάνετο νὰ γίνῃ ἐγχείρησις, ὁ Αμερικανὸς κάθεται καὶ μετὰ ξαπλώνεται ὀρθίος, ἐπὶ ἀπαντικρυστάτης πολυθρόνας ὅπου τὸν κάθη του. Εκεῖ μόνον ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη τοῦ ἐξυπνεῖ [illegible]

Ενῷ [illegible] ὁ κόσμος τὸ σῶμα [illegible] τὸν περιτυλίσσουν σεντόνια τρεῖς τετραγωνικὰ μὲ ὑπερμέγεθες ἀσπίλου καὶ χιονώδους λευκότητος. Ο ἑνὸς ἐκ τῶν τετράγωνα πάνω (μάγερας) κρέμεται εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ πελάτου, καθ' ὅλου δηλαδὴ τὸ πλατύτερον τοῦ σώματος αὐτοῦ τὸ κεφάλι του. Ο δεύτερος χειρουργὸς ἀπλώνει τὰ χέρια του καὶ ἀφοῦ τὰ πλύνῃ καὶ τ' ἀρωματίσῃ ἀρχίζει κατόπιν νὰ καθαρίζῃ κόπη καὶ νὰ λιμπρίνῃ μετὰ προσοχῆς τὰ νύχια.

Εἰς τὴν ἀμφέρεσιν αὐτὴν χώρον τῆς Αμερικῆς ὅπου ὑπόκειται ἐκτὸς τῶν εἰσθένεται τὸ σῶμα καὶ ὅτι τὴν κεῖνον βίαιον χειρωνακτικὴν ἐργασίαν, δίδεται ἐν τοῦτοις μεγάλη προσοχὴ καὶ ἀκριβείας εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ καθαριότητα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὀνύχων.

Ο χειροκαθαρισμὸς κατ' αὐτοὺς εἶνε ἡ ἐξ Εὐρώπης εἰσαγθεῖσα κολυτέλεια, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ἀνεξάρτητος καὶ ὁ ὀδηκαθαρισμὸς ἀνάγκη, ἀναβάλλεται διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν εὐγενῆ καταγωγήν του μεταξὺ τῶν ὁμοίων του.

Καὶ τώρα ὁ ἀπουδαιότερος πλέον ρόλος ἀνήκει εἰς τὸν τρίχον τὸ μέλλοντα νὰ περιστοιχῇ τὴν κεφαλὴν τοῦ κατοδίκου Γιάνκη. Μετὰ τὸ ξύρισμα, ἔπειτα τὰ μασᾶς καὶ τὸ κομμάτιασμὸ τοῦ προσώπου. Κατόπιν ἐπιτίθεται ἐπ' αὐτοῦ διαδοχικῶς ἓξ ἐν ὅλῳ μηχαναὶ πεπλατεῖς ἐξυλίζουσαι, ὅθεν ἔχουν κεκαρφωσεῖσῃ μέσα σὲ βραχὺ χρόνο.

Αφοῦ λοιπὸν τὸ πρόσωπον τοῦ πελάτου πουκαστῆ καὶ ἀκολουθῆ ἐπὶ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας μέσα στὴς πετσέτες αὐτές, ἀρχίζει κατόπιν τὸ κόφιμο τῶν μαλλιῶν τὰ ὁποῖα κόπτονται ἕως τὴν ρίζα. Ακολούθως ἀφεντελίσεται ἀφ' ὑ σπεῖρη καὶ χύνῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ κουρευομένου ἕνα αὐγὸ τὴν τρίβει μὲ αὐτὸ καὶ ἀ τὴν σκουπίζει καὶ ἔπειτα πλέει ἀλαιφρ-ὸν τι καὶ ἀμέσως τὰ ἐξηπλωμένον ἐπὶ τῆς πολυθρόνας σῶμα λαμβάνει θέσιν ἀνεφόπου καθημένου, ἡ δὲ κεφαλὴ εὑρίσκεται πρὸ μιᾶς μεγάλης λεκάνης. Ἐκεῖ ἀκολουθεῖ τὸ πλύσιμο οὐδὲ μὲ ψυχρὸ νερό, στεγνώνεται αἱ ρίζες με θερμὸν ἀέρα, καίονται αἱ ἄκρα ὀνύχων με ἠλεκτρικὸν λιγάνημα, τοιοῦτοτρόπως ἐν ὅλῳ ὁ ἠλεκτρισμοῦ τὸ

δέρμα τοῦ μετώπου διὰ νὰ ἐξαλειφθοῦν αἱ ρυτίδες, ξαναρίβεται ὁλόληρος ἡ κεφαλὴ μὲ κολώνιο, τέλος ξαναστεγνώνεται μὲ ψυχρὸν ἀέρα καὶ χτενίζεται!

Κατόπιν ὁ πελάτης ξεφασκιώνεται καὶ εὑρίσκεται δι' ἑνὸς ἀνάγματος τοῦ ἐλατηρίου τῆς πολυθρόνας ὄρθιος μὲ ἀπιαστράποντα παπούτσια καὶ γύχια. Καθ' ὃν χρόνον βάζει τὸ κολλάρο του καὶ δένει τὴν γραβάτα του ὁ μαῦρος τὸν ξεσκονίζει ἀπὸ τὴν κορυφὴν ἕως τὰ νύχια. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶνε πλέον ἕτοιμος. Πέρνει τὸ καπέλλο του καὶ διευθύνεται εἰς τὸ τραμεῖον. Ἐν ὅλῳ...*please Sir* (ἐὰν εὐαρεστεῖσθε Κύριε) μόνον 12 φράγκα!

Καὶ ὅλον αὐτὸ τὸ θέαμα τοῦ καθαρισμοῦ καὶ τῆς κομμώσεως ἠντορεῖ νὰ τὸ ἀπολαύσῃ κανεὶς τελείως ἀπὸ τὸ τεζοδρόμιον. Εἰς κάθε κουρεῖον βλέπει κανεὶς εἰς παράταξιν πέντε, δέκα καὶ δεκαπέντε ὑπολλήλους ἀφοσιωμένους εἰς τὸ ἔργον τοῦ καθαρισμοῦ τῆς κεφαλῆς, τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν μὲ ὅλην τὴν κομψὴν σοβαρότητα χειρουργῶν νοσοκομείου ὠρώτης τάξεως.

Ο Ἀμερικανὸς τρέφει ἀγάπην μεγάλην διὰ τὴν καθαριότητα καὶ θαυμασμὸν διὰ τὸ σαρείον του. Καλοῦς μοῦ ἐδιηγεῖτο τὸ ἑξῆς νοτιμώτατον.

Εἶχ ἕνα ἀπὸ τὰ περίφημα Κλοῦμπ, τὰ ἔχοντα ὡς σκοπὸν τὴν ἐξωραΐσιν καὶ τελειοποίησιν τῆς μορφῆς καὶ τοῦ σώματος, τὰ μέλη τοῦ Κλοῦμπ αὐτοῦ ἀφοῦ γυμνασθοῦν εἰς τὰ *sport* καὶ ἀφοῦ κάμουν τὸ ἀπαραίτητον *doushe* ἔρχονται κατόπιν νὰ ξαπλώσουν εἰς τοὺς κανναπέδες πολυτελῶν αἰθουσῶν μὲ τὰ λουτρικὰ τῶν ὑποκάμισα, καὶ νὰ συνομιλήσουν μὲ τοὺς φίλους των οἱ ὁποῖοι τοὺς περιμένουν μὲ φρὰκ καὶ μὲ σμόκιν διὰ τὸ γεῦμα. (Τώρα πῶς ἐξηγεῖται αὐτὸ, νὰ πωλοῦνται εἰς τὴν Ἀμερικὴν τόσον δύσκολα τὰ γυμνὰ ἀγάλματα καὶ αἱ γυμναὶ εἰκόνες;)

ΑΝΕΚΔΟΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΚΑΝΑΔΙΚΗ ΒΩΜΟΛΟΧΙΑ

Οἱ Καναδοὶ καὶ οἱ Αὐστραλοὶ οἵτινες τόσον γενναίως μάχονται παραπλεύρως τῶν στρατιωτῶν μας, ἀπολαύουν, ἀγνοοῦν διαῖ, φήμης βωμολόχων. Νύκτα τινὰ, εἰς Ἄγγλος στρατηγὸς θέλων νὰ ἐξελέγξῃ αὐτοπροσώπως τὴν ὑπηρεσίαν τῶν περιπολιῶν, ἔκτος ἐν τῷ σκότει, πλησίον ἑνὸς φρουροῦ διὰ νὰ τὸν ἀντικατασταθῇ ἐπί τινας στιγμὰς. Μία πρώτη περιπολία διῆλθε.

— Ἀλτ! Τίς εἶ; ἐκραύγασεν ὁ στρατηγός.

— Scots greys.

— Περάστε Scote greys!

Διέρχεται δευτέρα περιπολία ἀποελουμένη ἀπὸ ὑψηλοσώμους παλληκαράδες.

— Τίς εἶ;

— Grenadier grands!

— Περάστε, grenadier gnands, ἀπαντᾷ ὁ στρατηγός.

Περνᾷ τρίτη περιπολία, ὁ στρατηγὸς τοὺς σταματᾷ, λέγων:

— Τίς εἶ; ἀκαντήσατε, εἰ δὲ μὴ πυροβολῶ.

Καὶ ἡ ἀπάντησις ἦλθε... Φράγκ δυσεξήγητος, ἡ ὁποία ἤθελε νὰ εἴπῃ περίπου:

Ἀφοῦ μας ἡσύχους, βλᾶκα, καὶ κύτταξε τῆς δικές σου βρωμεδουλιές!

Τότε ὁ στρατηγὸς, μετὰ μικρὰν σιγὴν, ἀνέκραξεν ἄνευ διστάγμοῦ:

— Περάστε, Κανοδοί!

(*Ἐκ τῆς «UIE PARISIENNE»*)

—§—

ΑΚΘΗ ΤΗΣ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ

Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Μπούζ δέρχεται συνοδεία Γερμανῶν τραυματιῶν ἀναπήρων οἱ ὁποῖοι ὁδηγοῦνται εἰς τὴν Γενεύην....

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ μεγάλοι τραυματίαι εἶναι ροδοκόκκινοι καὶ ὁλοστρόγγυλοι, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει καλλίτερον παντὸς ματιοῦ λόγου πόσον καλῶς ἐνοσηλεύθηναν παρ' ἡμῖν. Ἀλλ' ὁ πόλεμος τοὺς κατέστησε διὰ παντὸς ἀναπήρους. Δὲν δυνάμεθα νὰ αἰσθανθῶμεν εἰμὴ εἰλικρινῆ ἀγανάκτησιν διὰ τοὺς παθόντας. Διάφοροι φιλάνθρωποι, οἱ καλλίτεροι ἰατροὶ τῆς πόλεως σπεύδουν νὰ τοὺς περιποιηθοῦν καὶ νὰ τοὺς ἀστιάσουν. Τοῖς προσφέρουν ἀρωματώδη ζωμόν, παχὺ γάλα, κρέας, σιγαρέττα.

Τρώγουν, πίνουν, λέγουν. Ἤδη τὸ τραῖνον τίθεται εἰς κίνησιν, διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ....Οἱ Γερμανοὶ προβάλλουν τότε εἰς τὰ παράθυρα καὶ μετὰ γερμανικῆς αὐτόχρημα ἀδιαφροσύνης, δηλαδὴ ἐμπρακτικῶς καὶ χυδαίως, ἐκτείνουν τὰς δύο

Η ΨΥΧΟΛΓΙΑ ΕΝΟΣ ΑΤΤΙΛΑ

Η ΨΥΧΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ

Ἀπὸ μακροῦ ἤδη ἡ διανοητικότης τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἀνησύχει τὴν Εὐρώπην . . . . . Πληθὺν παρατηρητῶν εἰλκυσεν ἡ μελέη τοῦ περιέργου τούτου ψυχολογικοῦ φαινομένου.

Τῷ 1891, ὁ μέγας Πορτογάλλος κριτικὸς Σκιοῦ δὲ Κουΐ�πρόεβη εἰς πικρὰν ἀλλ' εὐιράπελον ἀνάλυσιν, διαγράψων τὴν ἄκραν ματαιοδοξίαν τοῦ Κάϊζερ, τοῦ ἐρασιέχνου τούτου παντὸς τοῦ ἐπιστητοῦ εἰς τὸν ὁποῖον τίποτε δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ τις διότι ἀνάσσει 4 ἑκατομμυρίων στρατιωτῶν καὶ ἑνὸς μεγάλου λαοῦ, ὅστις δὲν ζητεῖ τὴν ἐλευθερίαν εἰμὴ ἐν ταῖς ὑψηλαῖς σφαίραις τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἠθικῆς, ὁμφοτέρων ὅμως . . . . . θεωρητικῶν, καὶ ὅστις, ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ των τοὺς διατάσσῃ νὰ βαδίσουν, σιγῶν, ἀσκέπτως, ἀγαθῶς ὑπακούουν εἰς τὴν μεγαλοφυΐαν ταύτην τῆς ὁπλάς δὲν ὑποπτεύονται τὴν παραφροσύνην.

Ἡ δυνασταία τῶν Ἀψβούργων—Χοχεντζόλλερν, πλὴν ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, παρουσιάζει ὅλους τοὺς κινδύνους τῶν κληρονομικῶν ἀπελεκῶν, ἐκδηλωμένων μὲ ὠμότητας καὶ καταδυναστεύσεις.

Ἂν καὶ λαμπροῦ καὶ ρωμαλέου ἐξωτερικοῦ Γουλιέλμος ὁ Βος εἶναι οἰκτρὸν παράδειγμα τοῦ ἐκφυλισμοῦ τούτου. Θεωρεῖ ἑαυτὸν ἰσχυρότερον μονάρχην τοῦ κόσμου, ἐνδεδειγμένον ὄργανον τῆς θείας Προνοίας, μετὰ μιᾶς ὅλως ἰδιαζούσης μυστικοπαθοῦς ἀντιλήψεως τοῦ καθήκοντός του ὡς ποιμένος τῶν λαῶν. . . . . .

Ἐν τούτοις, δὲν ὑπῆρξε φιλόστοργος υἱός, οἱ ἰδεώδεις βλέψεις τοῦ δὲν ὑπεβίβασαν τὰς τῶν στρατηγιῶν τοῦ Μεσαιῶνος, ἀπέπεμψε τὸν θεράποντα εἰς ὃν ὤφειλε τὰ πάντα, ἀμείβων αὐτῶν δι' ἀχαριστίας, ἀκριβῶς διότι τῷ ὤφειλε πάμπολλα . . . . Πλὴν τὰ ὅρια τοῦ Νερωνισμοῦ του ἐκτείνονται πολὺ πέραν τούτου!

Προσεπάθησαν τινὲς νὰ καθορίσουν ποίαι ἦσαν αἱ εὐθύνη τοῦ Κάϊζερ ἐν μέσῳ λαοῦ κατεχομένου ὡσαύτως ὑπὸ τῆς ἀπιστεύτου ταύτης ἐπιδημικῆς παραφροσύνης. Καὶ ἐτέθη τὸ ζήτημα ὡς ἑξῆς: Γουλιέλμος ὁ Βος εἶνε μόνος ὑπεύθυνος διὰ τὴν διαγωγήν του, ἢ εἶναι ἀπλῆ ἀντανάκλασις τῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ του νοοῦστηθείσης φιλοσοφίας;

Ἂς παλινδρομήσωμεν μέχρι τοῦ ἔτους 1859 καὶ ἂς θεωρήσωμεν πρὸς στιγμὴν τὸν οἰκτρὸν ἐκνευρισμὸν τῆς Πριγκηπίσσης Φρειδερίκου Γουλιέλμου ἥτις πρὸ μικροῦ ἔτεκε λεπτοκτὲ βρέφος ὅπερ, μετὰ ὀλίγα ἐπέπρωτο νὰ παρουσιάσῃ ἐν τοιούτοις τε

πολάμας ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς ρινός των πρὸς τοὺς ἰατροὺς ποῦ τὴν περιέβαλλαν, πρὸς τοὺς τόσον ἀφωσιωμένους νοσοκόμους τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ποῦ ἦλθον νὰ τοὺς ἐφοδιάσουν διὰ ζωοτροφιῶν μετὰ τόσης εὐμενοῦς καλωσύνης...

—Μπᾶ!... Δὲν πειράζει!... Ἂς διέλθῃ καὶ αὔριον νέα συνοδεία ἀναπήρων Μπὸς καὶ πάλιν θὰ τοῖς προσφέρωμεν τὰς περιποιήσεις ἃς ἀπαιτεῖ ἡ θέσις των...

Ἂς μείνουν γουρούνια, θὰ μείνωμεν Γάλλοι!

ΕΚ ΤΗΣ «VIE PARISIENNE»

—§—

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΔΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

Εἶναι φυσικῷ τῷ λόγῳ, γερμανικῆς ἐφευρέσεως. Κατασκευάζουν πλαστὰς πλάκας σοκολάτας γνωστῆς μάρκας, ἀποστέλλουν τὴν ψευδοσοκολάτην αὐτὴν ἐκ Γερμανίας εἰς Ἐλβετίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ρωσσίαν, περιτυλιγμένην ἐντὸς χαρτίων τὰ ὁποῖα περιέχουν ἐκτὸς σοκολάτας ἐκλήσεις ὑπὲρ τῆς εἰρήνης!

Τὸ Ἐλβετικὸν ἐργοστάσιον οὗτινος οἱ Γερμανοὶ ἐφαστερίσθησαν τὸ ὄνομα (δὲν ἠμποροῦν νὰ μὴ σφετερισθοῦν ἤ νὰ μὴ κλέψουν κἄν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι) ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν τύπον τὴν ἑξῆς διαμαρτυρίαν:

"Τὸ γεγονὸς ὅτι πρόκειται περὶ παρόμοιων ὁμοιωμάτων τῆς σοκολάτας μας ἀποδεικνύει ἤδη ὅτι ὁ Οἶκός μας εἶναι ἐντελῶς ξένος καὶ ἀμέτοχος τῶν μεθόδων τούτων. Ἐνοεῖ μολαταῦτα νὰ διαπνεύσῃ ὅτι οὐδέποτε ἐξήλθεν τῶν ἐργοστασίων του μία κὰν πλὰξ σοκολάτας συνοδευομένη ὑπὸ οἱασδήποτε ἐκκλήσεως ἢ προκηρύξεως.

Διαμαρτύρεται ἐπιτόπου κατὰ τῆς κατοχρήσεως τοῦ σήματος καὶ τῆς φήμης του καὶ διατηρεῖ ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν ἐὰν τὸ ἀξιοκαταρίθμητον ἐπιτρέπῃ.

(Ἐκ τοῦ «FIGARO»)

ρατῶδες φαινόμενον . . . . . *Ἡ νεαρὰ μήτηρ, τότε ἡλικίας 18 ἐτῶν, δοθεῖσα ἀπὸ πολλοῦ, ὁ δόκτωρ Μωρέ, Γάλλος, προσεκλήθη ὡς συμβουλὸς τῶν αὐλικῶν ἰατρῶν διὰ τὸν δύσκολον τοῦτον τοκετόν. Ἐνόμισαν καὶ ἀρχὸς ὅτι τὸ βρέφος ἦτο θνησιγενές, τόσον ἀσθενὴς ἦτο ἡ ἀναπνοή του, ὥστε ἐδίδετο νὰ τὴν ἐνισχύσουν διὰ τεχνητῆς τοιαύτης. Μετὰ τινας ἡμέρας ὅμως ἐπείσθησαν ὅτι ὁ μικρὸς πρίγκιψ εἶχε τὸν πῆχυν καὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος παράλυτον καὶ παρουσίαζε περιτιωσιν ἡμιπληγίας σπανιωτάτην παρὰ τοῖς νεογεννήτοις.*

Ἐν τούτοις ἡ ἐγκεφαλικὴ ἀνωμαλία ἦν πᾶς τις γνωρίζει δέον νὰ ἀναζητηθῇ ἐν τῇ περιόδῳ τῆς ἀναπτύξεώς του. Ἡ νηπιότης ὡς καὶ ἡ ἐφηβική του ἡλικία χαρακτηρίζονται ὑπὸ τῆς διαρκοῦς ματίας τοῦ νὰ εἶναι «κρωτοῦνος» ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἐντοῖς νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχήν, εἶναι ἤδη ὁ ἄσημος θεατρίνος . . . . . Νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν ἐπίσκεψιν ἣν ἔκαμεν εἰς τὸν ἐξάδελφόν του, τὸν Μέγαν Τοῦρκον;... Τότε, κατὰ τὴν ἰδίαν του ἔκφρασιν, ἀνεκάλυψε τὴν κατοικίαν ἐνὸς θεάματος ἀπηγορευμένου εἰς «θνητῶν ὀφθαλμοὺς,» ἀλλ' ὁρατοῦ μόνον δ' αὐ ὑπ «Ἐμπεράτορ Ρέξ» Θεωρεῖ ὅτι ἐξελέγη καὶ ἐχρίσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τὰ βασιλεύσῃ ἐπὶ τῆς Ὑφηλίου καὶ ἐπιρράζει διὰ τῆς δοξασίας του ταύτης ἅπασαν τὴν Γερμανίαν.

Κάμνει γελοῖος προκηρύξεις διευθύνει τὸν οὐρανὸν του πρὸς παραβίασιν ὅλων τῶν νόμων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Θέλει νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνογένησιν τῆς γερμανικῆς τέχνης, αὐτὸς εἶναι ὁ σύμβουλος τῶν γλυπτῶν, τῶν ζωγράφων, τῶν ἠθοποιῶν τῶν μουσικῶν καὶ . . . . . τῶν μικρῶν δρηστιδίων ἐκόμα! Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ ἀμφιβάλῃ περὶ τῆς μεγαλοφυΐας του!

Κατὰ τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον «ἐπέτρεψε ἵνα φρικώδη πίνακα τὸν ὁποῖον ἀπεστείλεν εἰς τὸν Τσάρον ποσῶν τῶν Ρωσσιῶν μὲ τοιαύτην τὴν ἐπιγραφὴν: "Ὁ κίτρινος κίνδυνος». Δὲν ἦτο μόνον ὅτι κακόζηλον εἰμπορεῖ νὰ φανταασθῇ τις ὑπὸ ζωγραφικὴν ἔκφρασιν, ἀλλ' ὑποβλητικὴν οὐ τοιαύτη τέλος, ὅτι κίρισιτον ἀνεφάνη ποτὲ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Τέχνης!.....

Κατὰ τὰ ἐπιδεικνύει τὸ ἀποτρόπαιον του ἀλλοντον ὡς γλύπτου. Ὁ ἐξαιρέτως μαικῶν ἀγαλμάτων ποῦ ἀχρηστεύουν ἰδεωδῶς τὴν ἐκφόρον τοῦ Τιεργκάρτεν!

Δὲ περὶ ποιήσεως καὶ μουσικῆς ἀποφάσεις του δὲν εἶνε κατώτεραι, καὶ ἐν ἡ ἀνάγκῃ τοῦ κόσμου ἦτο πεδίον ἐπιδεικτικοῦ ἀνοῆς δυσωμαστεύειας, θὰ εἴχομεν τὴ ἀλήθεια ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ τὸν ἀπ' αἰώνων ἰδεώδη Αὐτοκράτορα

Ἀλλ' ἂς δοξάσωμεν τὸν Θεὸν ὅστις μᾶς κατεδίκασεν εἰς τὸ κοινὸν ἐπίπεδον καὶ δὲν μᾶς ἔκαμεν ὄλους φοῦμπτι!

Ἐν τῷ εἰκοσιῷ ἑτοῦτῳ αἰῶνι ἡ μεγάλη θεατρικὴ ἐκδήλωσις καὶ ἡ μέθοδος τοῦ Ἀττίλα «μάστιγος τοῦ Θεοῦ» δὲν ἔχουν πιθανότητα νὰ ἐπιτύχουν, καὶ μειρίως ἡ τραγῳδία οὐδὲν δὲν εἰμπορεῖ νὰ τερματισθῇ, εἰμὴ καθυστεροῦσα μὲ ἦθος τὸ αἴσχος ὃν πρωτοτιρὸν αὐτῆς..

—Allan McLane Hamilton

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΑΛΗΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Κεντρικὸν Φαρμακεῖον Ἀδελφῶν Χιωτέλλη. 19—30

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Γ. ΚΑΛΔΗ ΚΑΙ Π. ΚΑΪΓΡΗ

Ἀρ. 14 Στοὰ Γούτου Ἀρ. 14

ΣΗΜ. Ο κ Γ.Καλδῆς (βουλευτὴς) παρακαλεῖ τοὺς φίλους καὶ πελάτας του, ὅπως, διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν οἱασδήποτε φύσεως ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν συνάδελφόν του δικηγόρον κ. Π. Καΐρη.

ΑΡ. Χ. ΣΑΜΑΡΙΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Μυτιλήνη—Εμπορικὴ Στοὰ ἀρ. 4

Ἐπὶ τῆς προκυμαίας

ΟΛΙΓΟΛΟΓΑ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἐσημέρα φωτίζεται ἁπλεστάτερον. Τὴν φορὰν ταύτην τὸ ἐπιπόμενον φῶς εἶνε Γερμανικὸν, διότι Γερμανὸς διπλωμάτης, ὁ τέως ἐν Κων/πόλει πρεσβευτὴς τοῦ Κάϊζερ βεβαιώνει τὸν Ἰταλὸν συνάδελφόν του ὅτι ὁ πόλεμος εἴχεν ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τοῦ περιφήμου συμβουλίου ἐν Πότσδαμ. Ἀλλ' οἱ Γερμανοὶ οἵτινες εἶνε συνειθισμένοι νὰ διαψεύδουν καὶ τὸν ἑαυτόν των δὲν θὰ διστάσουν νὰ διαψεύσουν καὶ τὴν νέαν ταύτην Γερμανικὴν διαβεβαίωσιν διὰ νὰ εὕρουν ἀφορμὴν ὅπως καταραθοῦν ἅπαξ ἔτι τὴν ἄπιστον (!) Ἀλβίονα, ἡ ὁποία — ἄκουσον! ἄκουσον! — ἐξιφάλκησε διὰ νὰ ὑπερμυνθῇ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Βελγίου. Ω! Γερμανικὴ ἀντίληψις! Ω! μοναδικὴ Κουλτούρ.....

—§—

Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ τοῦ Λονδίνου ἀπεφάσισε τὴν παραμονὴν τοῦ Ἀρχιστρατήγου Σαράϊ εἰς τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον. Ἡμεῖς ἀνέκαθεν ουδεμίαν ἐδώσαμεν σημασίαν εἰς τὴν περὶ μεταθέσεώς του εἴδησιν χαρακτηρίζοντες ταύτην ἀβάσιμον καὶ διότι οὐδαμῶς εἶχε μειωθῇ ἐν τῇ Γαλλικῇ βουλῇ τὸ γόητρον τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ κ. Παινλεβὲ καὶ διότι δύσκολος ἦτο ἡ ἀντικατάστασις τοῦ κ. Σαράϊ. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Λονδινείου Συνδιασκέψεως δικαιοῦ πλήρως τὴν ἣν ἐτηρήσαμεν ἐπὶ τῆς εἰδήσεως ἐπιφυλακτικότητα

—§—

ΧΑΜΕΝΟΣ ὁ κόπος τοῦ Κάϊζερ διὰ τὴν ἵδρυσιν «συνδέσμων Κοινοτήτων» ὅπως οὗτοι ἀντιδράσουν κατὰ τῶν εἰρηνοφίλων. Λέγομεν «χαμένος κόπος» διότι ἔχομεν τόσον πρόσφατα τ' ἀποτελέσματα τῶν ἰδικῶν μας συνδέσμων τῶν ἐπιστράτων. Τὴν λαϊκὴν θέλησιν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κατατυλίξουν αἱ ὀπουλοὶ ἐνέργειαι καὶ αἱ διαβολαὶ καὶ αἱ συκοφαντίαι. Ἐπὶ τέλους ἡ λαϊκὴ θέλησις θὰ ἐπιβληθῇ κατὰ τὸν θριαμβευτικώτερον τρόπον. Καὶ ἰδοὺ αἱ κατὰ τῶν Παγγερμανιστῶν διαδηλώσεις καὶ αἱ συμπλοκαὶ τῶν φρουρῶν — ἃς διαλαμβάνουν διάφορα τηλεγραφήματά μας...

—§—

ΤΙ ΕΓΕΙΝΕΝ ὁ κ. Μοσχούλας κ' ἐρωτᾷ διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ Σέγκ. Καὶ τί περιμένει νὰ τοῦ εἰπῇ ἡ Κυβέρνησις; Ὑπάρχει κανεὶς ὁ μὴ γνωρίζων καὶ μάλιστα ἐν ὅλαις ταῖς λεπτομερείαις της, τὴν περίφημον δρᾶσιν τοῦ διαβοήτου Γερμανοῦ βαρόνου; Η μήπως ἡ ἐπερώτησις γίνεται διὰ νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ τὴν ὄψιμον Βενιζελικότητά του ὁ εἰς λίαν πρόσφατον παρελθὸν λυσσώδης Βενιζελοφάγος βουλευτής;

—§—

ΑΛΛ' ἀποτελεῖ νέον φαυλοκρατικὸν τερτίπι ἡ ὑποβολὴ ἐπερωτήσεως ἐκ μέρους ἑνὸς ἐκ τῶν φανατικωτέρων φαυλοκρατῶν διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ Σέγκ. Οὐδόλως δὲ ἀπίθανον νὰ ἴδωμεν αὔριον τὸν κ. Στράτον ἢ τὸν κ. Αργυρὸν νὰ ὑποβάλουν ἐπερωτήσεις διὰ τὴν δρᾶσιν τῶν Δούσμανη, Στρεῖτ καὶ ἄλλων γερμανοπλήκτων. Καὶ χρονοῦμεν ὅτι αἱ τοιοῦτον εἴδους ἐπερωτήσεις καιρὸς εἶναι νὰ μὴ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει. Οποίαν καταστροφὴν προυξένησαν εἰς τὴν Πατρίδα οἱ Γερμανόφιλοι ὅλοι γνωρίζομεν. Διελαίθη αὐτὴ τόσος χρόν.

ΠΩΣ ΘΑ ΓΕΙΝΩΜΕΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΑΥΤΑΡΚΕΙΣ

Οὐδεὶς ἀντιλέγει ὅτι ἡ κυβέρνησίς μας ἐκ μητρικῆς ὄντως μερίμνης ἐσπευσεν ἐγκαίρως νὰ παροτρύνῃ τοὺς κατοίκους νὰ προβῶσι κατὰ τὸ ἐφικτὸν θέρος γεωργικὸν ἔτος ἐν εὐρείᾳ κλίμακι εἰς σπορὰν δημητριακῶν καρπῶν καὶ παντοίου γενήματόν πρὸς ἀποσόβησιν βεβαίου καὶ ἀναπ φεύκτου κινδύνου ἀλγεινοτάτων ἐν τῷ μέλλοντι στερήσεων τῶν πρὸς ζωάρκειαν.

Ομολογουμένως οὐδὲ σπιθαμὴ γῆς πρέπει νὰ μείνῃ ἀφέτος ἀκαλλιέργητος, καὶ ἡ καλλιέργεια αὕτη δέον νὰ περιορισθῇ ὁπωσδήποτε εἰς εἰδικὸν τρόφιμα. Τοῦτο, περιττὸν εἰπεῖν, συναισθάνονται κάλλιστα ἥ τε κυβέρνησις καὶ οἱ πολῖται, οἱ πολῖται μάλιστα, οἵτινες ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ ἀκμῇ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς διανύουσι περίοδον πρωτοκούστων στερήσεων.

Νὰ σπείρωσι λοιπὸν, νὰ σπείρωμεν ὅλοι. Ἀλλ' ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα, εἰς τοὺς πολλοὺς, εἰς τὴν μεγάλην πλειονοψηφίαν τῶν πληθυσμῶν, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Πῶς νὰ προμηθευθῶσιν οὗτοι τὸν σπόρον, ὅταν ἐμφανῶς ἀμηχανῶσι πῶς νὰ γείνωσι κάτοχοι ἑνὸς ἄρτου, οὐδαμοῦ ἀναφαινομένου, ἢ καὶ ὁ ἂν ἀκόμη ὁ ἄρτος αὐτὸς εὑρίσκεται εἰς τὰ ὁρισπωλεῖα; Ἀρτοπωλεῖα! Ποῦ ταῦτα; Ὑπῆρχον ἕνα καιρό. Ἕνα καιρὸ καὶ τὸ παντοπωλεῖα ἐπώλουν ἄρτον, ἀλλὰ σήμερον τὰ παντοπωλεῖα κατήντησαν τ ι π ο τ ε π ω λ ε ῖ α!

Παρακαλεῖται εὐλαβῶς ἡ σεβασμία λογοκρισία νὰ μὴ διαγράψῃ τὰ ἀνωτέρω· παρακαλεῖται νὰ μὴ περάσῃ τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν ἐπάνω τῶν γραμμῶν τούτων καὶ τῶν ἑφεξῆς. Δυνατὸν, στρατιωτικοῦ λειτουργοῦντος νόμου, νὰ θεωρηθῶσι τολμηρὰ τὰ γραφόμενα· ἀλλ' ἡ πρόθεσίς μου εἶναι εἰλικρινὴς καὶ ἀφαιρίαστος. Μακάριον ἐμοῦ ἡ ἰδέα νὰ ψέξω ἢ νὰ ἐπικρίνω· ἐπιθυμῶ μόνον ὅση μοι δύναμις νὰ συμβάλω εἰς ἀπόκτησιν τοῦ καλοῦ, καὶ ὅταν προσπαθῶ τοῦτο, νομίζω ὅτι μοι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ εἴπω τὰ πράγματα ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ γυμνότητι, χωρὶς νὰ τὸ ἀποφεύγω ἢ νὰ τὰ ἐπιχρυσώσω, διότι τότε μόνον ἐπιτυγχάνει τὸ ποθούμενον.

Κρίνουσι λοιπὸν οἱ πολλοὶ ἀνάγκην ἀρόσεως. Μετὰ ἑπτὰ συναπτὰ ἔτη πολέμων οἱ πάντες, τὸ ἕνατον δέκατον, ἀπρακτοῦσιν ἐλλείψει ἐργασίας, καὶ χρήματα ἔχουσι μόνον τὰ εὐκτοῦντα βαλάντια καὶ οἱ κεφαλαιοῦχοι. Ἡ μεγάλη μάζα τῶν κατοίκων ὡς ἐκ τῆς κατανάγκαστικῆς ἀργίας καὶ τῆς ἀφορήτου ὑπερτιμήσεως ἀπὸ πολλοῦ εἶναι ἀπεστραγγισμένη.

Ὥστε πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ ἀνάγκη ἡ κυβέρνησις νὰ ἐπέλθῃ ἐπίκουρος παρέχουσα τὸν ἀναπόφευκτον σπόρον μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ τὸν λάβῃ κατόπιν, εὐθὺς ἀμὲ τὸν θερισμὸν διαδεχθῇ ὁ ἀλωνισμὸς, ἢ νὰ πληρωθῇ τὴν ἀξίαν του, ἢ καὶ ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν, αὐ ἡ δανειζουσα ἐπὶ ἐγγυήσει τὸν ἀπαιτούμενον σπόρον εἰς τοὺς μέλλοντας γεωργοὺς, (ἐφοῦ ὅλοι μας ἐπάνω κάτω ἐξ ἀθρίτου ἀνάγκης θὰ γείνωμεν τοιοῦτοι), εἰς ἐκείνους πρὸ πάντων οἵτινες ἔχουσι κοχεκτικὸν τὸ βαλάντιον.

Ἀλλ' ἐμπόδιον, οὐχ' ἧττον σοβαρὸν, ἡ ἔλλειψις ἀσφαλείας. Σήμερον (νὰ τὸ εἰποῦμε καθαρὰ κοῦκαρα) οὐδὲ σκιὰ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ὑπάρχει καὶ τὸ κακὸν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐπιτείνεται. Μήπως περάσῃ ἀπὸ τὸν νοῦν σου ὅτι θὰ φυτεύσῃς ἢ θὰ σπείρῃς τι, καὶ ὅτι σεῖς καὶ θὰ συγκομίσῃς τοὺς καρποὺς τῶν κόπων σας καὶ τῶν ἐξόδων σας. Ἐλπὶς φρούδη τὰ τοιαῦτα. Ἄλλοι ἀπ' ὑμῶν, καὶ ἴσως καὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας, ὑποκάτω ἀπὸ τὴν μύτην σας, σᾶς προλαμβάνουσι, χωρὶς αὐτοὶ οὔτε νὰ φυτεύουσιν, οὔτε νὰ σπείρουν, οὔτε νὰ ἐξ-δεύουσιν, οὔτε νὰ κοπιάσουν. Ἁπλῶς ἕνα κερίφιστον κίμνριν, διὰ νὰ μαζεύουν ὅ,τι ἔχει, κατὰ τὴν ἐποχὴν του ἕκαστον καὶ πρὶν ἀκόμη καλὰ καλὰ ὡριμάσει λ. χ. τὰς ἀγκινάρας σου, τὰ κουκιά σου, τὰ κεφάσια σου, τὰ ροΐσνια τοῦ λαχανοκήπου σου, τὰ δαμάσκηνά σου, τὰ μῆλά σου, τὰ ροδάκινά σου, τὰ ἀπιά σου, τὴν ἀγουρίδα σου, ὅλα σου ἀνεξαιρέτως τὰ βπωρικὰ, ἐφκα, καρύδια, καὶ τὰ καὶ τὰ ὅμοια τὰ κοσμοῦσιά σου, τὴν πατάτα σου, καὶ, Κύριος οἶδεν, αὔριον καὶ τὰς ἐλιάς σου... Ὅταν σοῦ κλέψουν τὸς ὀρνιθάς σου, τὴν αἶγα ἢ τὸ πρόβατόν σου ὅταν τὰ ὑφίστασαι ὅλα αὐτὰ, τὰ ἀνεξ-ρέστως ὅλα. Ὁ γεωργὸς ὅμως ἀκούων δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰ παράπονα γενικευόμενα καθ' ἑκάστην, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἰδίας ὑποκειμενικῆς ἀντιλήψεως, ἐν τῇ ἀγνώστου διαπιστώσεως, ὅτι οἱ ποικιλώνυμοι δρᾶται τῶν ἀνωτέρω τοσφισμῶν τὸν συνεπέλαβον καὶ αὐτὸν ἄκοντα καὶ ἄνευ προειδοποιήσεως εἰς τὸν κατάλογον τῶν παραπονουμένων. Ναὶ μὲν ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρεῖται καὶ νὰ εἶναι οὐ ὁ κατὰ νόμον κύριος τοῦ κτήματός σου, καὶ οὐ πληρώνεις τοὺς φόρους, τὸ πρόσημα, τὰ ἐνταίματα, οὐ καὶ τὸ βάρη τῆς καλλιεργείας καὶ ἢ τι ἄλλο ἔξοδον, πραγματικὸς δμως κύριος ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς εἶναι οἱ κλέπται καὶ οἱ λῃστοί.

Καὶ πάλιν ἐκλιπαρῶ τῆς λογοκρισίας τὴν μακροθυμίαν.

Ἀνάγκη λοιπὸν (δευτέρα αὕτη ἀνάγκη) νὰ ἐμπεδωθῇ ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια (καὶ διατί ὄχι ἡ τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων;) καὶ τὰ ἐμπεδωθῇ βεβαίως μὲν κατὰ τύπον νόμου, ἀφοῦ πάντοτε νόμος ἀπαιτεῖται, κατ' οὐσίαν δὲ ἔργῳ, καὶ πρὸ παντὸς ἔργῳ, διὰ νὰ ἐμπεδωθῇ καὶ ἡ πεποίθησις τοῦ γεωργοῦ, τοῦ μοχθοῦντος καὶ τοῦ καταδαπανωμένου, ὅτι αὐτὸς ὅστις καὶ ἐκαλλιέργησε, καὶ ἐδαπάνησε, καὶ ἐκουράσθη γεωργῶν, αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπὶ τέλου, καὶ θὰ θερίσῃ καὶ θ' ἀπολαύσῃ.

Διὰ νὰ ἐμπεδωθῇ δὲ ἡ ἀσφάλεια αὕτη ἐπιβάλ εται ἐπιτακτικώτατα ἡ τῶν ἐνόχων τιμωρία. Καὶ ἀτυχῶς (τὸ γράφω μετὰ λύπη) τιμωρίας, τιμωρίαν οὐ βλέπομεν.

Ἀπεμάθομεν τὶ ὅστι τιμωρία.

Δέον, καὶ ἐπιγόντος μολιστα νὰ τροποποιηθῇ ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικονομία καὶ νὰ συνιαγῇ νόμος αὐστηρὸς, ἐκ τοῦ φυσικοῦ τρόπον τινὸ, ἐπιβάλλουν σὺν τοῖς ἄλλοις ὡς ταχίστην τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσων. Νὰ μὴ ἀκούσται πλέον τόσον συχνὸ, ὡς τόρα «λόγῳ ἀμφιβολιῶν ἀθωοῦται» ἢ αἱ ἀνοβιβάζεται εἰς τὴν πρώτην δικάσιμον ἡμέραν» ἐρωτήσιν τὴν δικάσιμον ταύτην ἡμέραν μετὰ πολλοὺς πολλοὺς μῆνες.

Il faut battre le fer pendant q' il est chaud, λέγουσι οἱ Γάλλοι, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, σφεροὸς καὶ αὐχὶ ἀπεφυγμένος σφυρηλατεῖται ὁ σίδηρος διὰ νὰ προσλάβῃ τὸ ζητούμενον σχῆμα. Ἐπομένως ταχέως δέον νὰ διεξέρχωνται καὶ αἱ δίκαι πρὸς πρόοδον ἀμφιβολιῶν καὶ διὰ τὸ καλὸν τῆς κοινωνίας. Ἴσως δὲ καὶ δὲν παρέλκει ὡς πρὸς τοῦτο ἡ ἴδρυσις Ποιαισματοδικείων, καὶ λέγω ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΔΙΚΕΙΩΝ, καθ' ὅσον δὲν πρόκειται μόνον περὶ τοῦ ὑμετέρου δήμου.

Ἡ σήμερον παρατηρουμένη ἐκκρεμοδικία εἰς μὲν τοὺς κλέπτας ἀφίνει ἐλεύθερον τὸ σιάδιον, ὑποθάλπει τὸν πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν, καὶ ἀπογοητεύει τοὺς τιμίους πολίτας, ἐνῷ ἡ ταχεῖα ἐκδίκασις καὶ σωφρονιστικὴ εἶναι, καὶ παραδειγματική) καὶ ἀνακουφιστική.

Φρονῶ ὅτι τοιαύτην τὴν ἀντίλειψιν ἔχουσι καὶ οἱ ὑμέτεροι βουλευταὶ καὶ πιστεύω ὅτι δὲν θὰ λείψουν ἀπὸ τοῦ νὰ καταδείξωσιν εἰς τοὺς συναδέλφους των τὸ κατεπεῖγον τοῦ πράγματος, πείθοντες αὐτοὺς ὡς πρὸς ἐκεῖνο, περὶ τοῦ ὁποίου εἶνε πεπεισμένοι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι.

Τότε καὶ μόνον θὰ ἀρθοποδήσωμεν, καὶ θὰ παύσῃ πλέον ἡ ἀσφάλεια τῆς περιουσίας τῶν κολιτῶν νὰ εἶναι δυσαποκτητοτέρα τῆς προμηθείας ἑνὸς ἄρτου ἢ μιᾶς ὀκᾶς κουκίων. Καὶ τότε μόνον οὐδὲ παροτρύνεσεων θὰ ἔχῃ ἀνάγκην ὁ πολίτης πόσας γαίας ὀφείλει ἢ δύναται νὰ καλλιεργήσῃ ἴσα συμβάλλων καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ποθητὴν ἐπάρκειαν ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουσιν οἱ παρ' ἡμῖν γεωργικοὶ ὅροι, ἀφήσῃ κατὰ τοῦτο τὴν κυβέρνησιν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀπερίσπαστον.

Ἐν Πλωμαρίῳ *Ζάνος Γρ. Βασίλαρος*

ΑΣΤΥΝΟΜ. ΔΕΛΤΙΟΝ

Κατεμυνήθη ὁ Μιχαὴλ Ψαραδέλλης ἐ τῶν 30 ἐπὶ διαταράξει τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

ΤΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΩΤΗΝ—ΡΙΝΟΣ—ΛΑΡΥΓΓΟΣ—ΛΑΙΜΟΥ

Θεραπεύει ὁ ἐκ Σμύρνης εἰδικὸς ἰατρὸς

ΒΑΣ. ΚΑΝΕΛΛΗΣ

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὠτορινολαρυγγικῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς Παρισινῆς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΚΗΡΥΚΟΣ

Ἀθῆναι 31 Ἰουλ. ὥρα 11.25 π. μ.

ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Κατὰ τὴν σημερινὴν (χθεσινὴν) συνεδρίαν τῆς Βουλῆς θὰ συζητηθῇ ἡ ἐπερώτησις τοῦ κ. Μοσχάτου περὶ τῆς ὁδοῦ Λουστερίφμου Σέγκ. Ἐπίσης ἡ ἐπερώτησις περὶ τῆς προσδοσίας τοῦ Ροῦπελ ὡς καὶ ἡ τοῦ κ. Βασιλακάκη διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης σχετικῶς μὲ τὰς ἐνεργειθείσας περὶ ἀσφ. προμηθείας.

Ο κ. ΣΑΡΑΪΓ

Ἡ συνδιάσκεψις τοῦ Λονδίνου ἀπεφάσισε νὰ παραμείνῃ ὁ ἀρχιστράτηγος Σαράϊγ εἰς τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον.

ΙΑΠΩΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ

Κατὰ πᾶσαν πιανότητα εἰς τὸ Ρωσσικὸν μέτωπον θ' ἀποσταλοῦν Ἰαπωνικὰ στρατεύματα.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΠΙΒΟΥΛΗ

Ο τέως ἐν Κωνσταντινουπόλει Γερμανὸς πρεσβευτὴς ἀποκαλύπτει ὅτι τὸν πόλεμον ἡ Γερμανία εἶχεν ἀποφασίσει κατὰ τὸ συμβούλιον τῆς Πότσδαμ τὴν ἡμέραν Ἰουλίου (τοῦ 1914). Ἡ ἀποκάλυψις αὕτη ἐγένετο ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ πρεσβευτὴν ἐκ μέρους τοῦ Γερμανοῦ συναδέλφου του.

ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ ΚΑΪΖΕΡ

Ο Κάϊζερ ἔνα προλάβῃ τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ φιλελευθερισμοῦ φεύγει τὸ τρόπον «σύνδεσμον Κοινοτήτων» πρὸς ἀντίβαρον.

ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Εἰς τὰ Ἔσσεν τῆς Γερμανίας ἐγένοντο διαδηλώσεις ἀνωτέρων τῶν Παγγερμανιστῶν.

Εἰς τὴν Ἀμβέρσαν συνεπλάκησαν Βαυαρικὰ στρατεύματα μετὰ Πρωσσικῶν τοιούτων Ὑπάρχουν πλεῖστοι νεκροί.

ΑΠΟΧΗ ΓΑΛΛΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Λέγεται ὅτι οἱ Γάλλοι καὶ Ἰταλοὶ ἐργάται θ' ἀποστοῦν τοῦ συνεδρίου τῆς Στοκχόλμης.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ

Αἱ συζητήσεις ἐπὶ τοῦ Β. Λόγου εἰς τὴν Βουλὴν ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

ΑΘΗΝΑΙ 31 Ἰουλ. ὥρα 5 μ. μ.

ΟΙ ΑΙΩΝΙΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Οἱ Βούλγαροι σοσιαλιστὰ ἐν συνεδρίᾳ πρὸς τοὺς Συμμάχους τῶν σοσιαλιστὰς ζητοῦν πληροφορίας.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΣ

Ἀναβάλλεται ἐπ' ἀόριστον ἡ σοσιαλιστικὴ συνδιάσκεψις τῆς Στοκχόλμης.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Εἰς τὸ Λονδῖνον ἐγένετο ὀγκώδης διαδήλωσις ἐναντέον τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸ σοσιαλιστικὸν συνέδριον τῆς Στοκχόλμης.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΙ ΑΥΣΤΡΟΓΕΡΜΑΝΩΝ

Οἱ Αὐστριακοὶ ἑτοιμάζουν ἐπιθετικὴν κίνησιν εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον, οἱ δὲ Γερμανοὶ εἰς τὸ Ρωσσικόν.

ΝΕΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΩΝ

Διορίσθησαν νέοι διοικηταὶ τῶν Ρωσσικῶν στρατεῶν τοῦ δυτικοῦ καὶ νοτιοδυτικοῦ μετώπου οἱ στρατηγοὶ Βαλουζὼφ καὶ Δενεκίνο.

Η ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἀπηύθυνε τηλεγράφημα πρὸς τὸν Ρῶσσον πρωθυπουργὸν Κερένσκυ ἐκφράζων τὴν πεποίθησίν του ἐπὶ τὴν Ρωσσικὴν νέκραν.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

LIMITED

ΣΥΣΤΑΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839—ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Εἰς ὄρους

2 ο)ο	ἐτησίως	διὰ καταθέσεις	ἀποδοτέας	εἰς ἀ. ζήτησιν	μέχρι	δρ.	100,000
1)2 ο)ο	»	»	»	»	»	»	ὑπὲρ ἄνω των 100,000
2 1)2 ο)ο	»	»	»	»	μετὰ 6 μῆνας	μέχρις 1	ἔτους
3 ο)ο	»	»	»	»	» 1 ἔτος	» 2	ἐτῶν
4 ο)ο	»	»	»	»	» 2 ἔτη	» 4	»
4 1)2 ο)ο	»	»	»	»	» 4 »	καὶ ἐπέκεινα	

Εἰς chèques ἐπὶ Λονδίνου

3 1)2 ο)ο	διὰ καταθέσεις	ἀποδοτέας	εἰς ἀ. ζήτησιν	ἄνευ ὁρίου	ποσοῦ
ὁμοίως	»	»	»	ἐπὶ προθεσμίᾳ	μέχρι 2 ἐτῶν
4 ο)ο	»	»	»	μετὰ 2 ἔτη	μέχρι 4 ἐτῶν
4 1)2 ο)ο	»	»	»	» 4 »	καὶ ἐπέκεινα

Μιχ. Ν. Τζουγας

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ & ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΜΕΤΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ

Οἰκία ΚΟΥΡΤΖΗ — Ὧραι 9-12 καὶ 3-6 16—10

ὥστε νὰ παρέλκῃ ἡ ἐπανάληψις τῶν διατάξεων τῶν φαυλοκρατῶν.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΝΑΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΣ ΘΕΟΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Οἱ ταοΐστες (*) παρακολουθοῦν πάντα τὴν Γλυπτικὴ γιὰ νὰ φιάνῃ τοὺς Θεούς τους ὑποχθονίους, ποὺ παραστάνονται μ' ἑκτοκτὴ ἀσχημάδα.

Ἕνας νεαρὸς σπουδαστής, ὀνομαζόμενος Τσιοῦς δὲν εἶχε παρὰ μέτρια εὐφυΐα, ἀλλ' εἶταν πολὺ γενναῖος καὶ πολὺ ἀντιρεῖος,

Μιὰ μέρα ἐκεῖ ποὺ κάθονταν μὲ τοὺς συμμαθητάδες του σ' ἕνα κοινὸ τραπέζι. θέλησε νὰ δείξῃ τὸ θάρρος του καὶ δέχτηκε τὸ στοίχημα νὰ πάῃ νὰ ζητήσῃ ἕναν ἀπὸ τοὺς ὑποχθονίους θεοὺς γιὰ νὰ τὸν βάλῃ στὴν ἄδεια θέση ἑνὸς συντρόφου του, ποὺ ἔλειπε.

Τὸ ἐπέτυχε, γιατὶ ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα τὸν εἶδαν νὰ γυρίζῃ πράγματι μὲ τὸ ἄγολμα.

—Προσκάλεσα γιὰ σᾶς αὐτὸν τὸν κύρ-Γενᾶτο-μας!

Φώναξε μπαίνοντας μέσα.

Ὅλοι σηκώθηκαν γιὰ νὰ προσφέρῃ ὁ καθένας τοὺς τὸ ποτήρι στὸ στόμα τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὕστερα ἀπ' ὀλίγο φοβήθηκαν ἀπὸ τὴν παρουσία του οἱ σύντροφοι καὶ παρεκάλεσαν τὸν τολμηρὸ νὰ ξαναφέρῃ στὸ μέρος του τὸν φοβερὸ καλεσμένο.

Ὅταν ὁ Τσιοῦς πῆγε καὶ ξανάβαλε τὸν θεὸ στὴν συνηθισμένη του τὴν θέση, τοῦ εἶπε, φεύγοντας:

—Νὰ μὲ χωρέσῃς γιὰ τὴν ἐνόχληση, ποὺ σοῦ προξένησα, κ' ἐπειδὴ τὸ σπίτι μου δὲν εἶναι μακρυὰ ἀπ' ἐδῶ σὲ παρακαλῶ νάρχεσαι νὰ μὲ βρίσκῃς ἀπὸ καιρὸ, γιὰ νὰ μπορέσω ἀ μιλήσωμε πλειότερα ἀπ' ἀπόψε.

Τὴν ἄλλη τὴν ἡμέρα ἐδόθηκε τὸ τραπέζι τοῦ σωματος, κι' ἀφοῦ ἔφαγαν καὶ ἔπιαν λαμπρά, ὁ Τσιοῦς γύριε μόνος του στὸ σπίτι του ἐώρας πολύ. Πλάγιασε καὶ σιὴν στιγμὴ, ποὺ ἑτοιμαζόντουν νὰ σβύσῃ τὸ φῶς, ἄκουσε νὰ χτυπᾷ ἡ θύρα του.

Πῆγε κι' ἄνοιξε καὶ τί νὰ ἰδῇ; Τὸν Θεὸ νὰ στέκεται στὸ κατώφλι!

Ἀχ! θὰ πεθάνω! (ἀνέκραξε ὁ σπουδαστής). Δὲν θὰ σᾶς ἐδεβαστικα ἐχτὲς τὸ βράδυ, καὶ ἔρχεσε χωρὶς ἄλλο νὰ μὲ τιμωρήσῃς.

Τότε εἶδε ν' ἀνοίγεται ἕνα χάσμα στὰ γένεια τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ζωγραφίζεται κάτω ἀπ' αὐτὸ ἕνα εὐχάριστο χαμόγελο.

—Ὄχι μὴ φοβᾶσαι! Μ' ἐπροσκάλεσες μὲ τόση χάρη γτες τὸ βράδυ, κι' ἐπειδὴ ἤμουν ἐλεύθερος ἀπόψε, ἔτρεξα νὰ ἔρθω ν' ἀντιμωιθοῦμε.

—Ἀλλὰ ἐμπάτε, λοιπὸν, καθήσετε, Κύριε!

Εἶπε ὁ Τσιοῦς, περνῶντας ἀπὸ τὸν φόβο στὴν χαρά.

Πῆγε ἀφέσως νὰ βρῇ τὰ χρειαζούμενα γιὰ νὰ πιοῦν ἄφθονα, καὶ διέταξε τὴν γυναίκα του νὰ ἑτοιμάσῃ φαγητά. Ἡ γυναῖκα καταφοβισμένη, τρύπωνε στὰ φορέματα τοῦ ἀντιρός της, γιὰ νὰ τὸν κρατήσῃ στὸ δωμάτιό της, καὶ δὲν τὸν ἄφινε νὰ γυρίσῃ στὸν Θεό, φοβούμενη καμμιὰ σκληρὴ ἐκδίκηση τοῦ κατοίκου τοῦ Ἅδη.

Ὁ σπουδαστὴς δὲν ἄκουσε τὲς παρακαλιὲς της καὶ πῆγε νὰ τραπεζωθῇ νὰ φάῃ καὶ νὰ πιῇ μὲ τὸν φιλεξενούμενό του.

Κατὰ τὸ φαγοπότι ἔμαθε ὅτι ὁ Θεὸς ὠνομάζονταν Λοῦκος κι' ὅτι γνώριζε στὴν ἐντελεια ὅ,τι κι' ἂν εἶχε γείνει ἀπὸ τὰ πιὸ ξέμακρα χρόνια, καθὼς τὴν νέα φιλολογία.

Αὐτὸ δὲν τὸν ἐπαπόδ.ζε ν' ἀδιάζῃ κάθε στιγμὴ μεγάλες ποιηφὲς, ποὺ ἰσοδυναμοῦσαν μὲ δέκα κοινὰ ποιήματα, πινόμενα μονομιᾶς.

Ἀπὸ τόιε ἡ θέλκες ἐπισκέψῃς ἐπαναλαβαίνονταν ἀρκετὰ ταχτικὰ, κάθε δυὸ ἢ τρεῖς μέρες κι' ἡ ἀμοιβαία εὐχαρίστηση αὐξανε καταφάτερα Μ.ὰ μέρα ὁ Τσιοῦς, ὕστερα ἀπὸ τὸ πιοτὸ ἔδιξε ἕνα φιλολογικό του ἔργο, ποὺ δὲν ἄρεσε καθόλου στὸν Λοῦκο.

Τὸ κρασὶ ἀνέβαινε ἕνα ὀλίγο στὸ κεφάλι τοῦ σπουδαστῆ, ποὺ δὲν εἶχε τόσο δυνατὸ στομάχι, ὅσον ὁ Θεὸς καὶ λίγο λίγο κοιμήθηκε γλυκὰ. Ἐξαφνα ἕνας ταυχτερὸς πόνος τοῦ κεφαλιοῦ τοῦ τὸν ἐξύπνησε. Εἶδε τόιε, ὅτι ὁ Λοῦκος, καθισμένος στὴν ἄκρη τοῦ κρεβατιοῦ του, τοῦ εἶχε σκίσει τὸ κεφάλι σὲ δυὸ καὶ τοῦ ψηλοφῦσε τὸν ἐγκέφαλο.

—Δὲν σᾶς ἔχω κάμῃ ποτὲ κακὸ! (ἐφώναξε ὁ κατ.μένος ὁ Τσιοῦς καταρραμαγμένος) Γιατὶ μὲ δολοφονᾶ.ε ἔτσι;

— Μὴ φοβᾶσαι! (τοῦ ἀπολογήθηκε ὁ Λοῦκος χαμογελῶντας) Μονοχὴ θὰ ἀλλάξω τὸ μυαλό του.

Πραγματικῶς σὲ λίγο ἔβαλε ἀμέσως ἕταν ἄλλον ἐγκέφαλο, καὶ ξανάκλεισε τὸ κεφάλι καὶ συμμάζωξε τὴν πληγή του μὲ κηρωμένες ταινίες. Ω! τοῦ θαύματος! κἀνένα αἱματομένο σημάδι δὲν φαίνονταν.. Τόσο εἶχε ἐπιτύχει ἡ ἐγχείρηση.

Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὴν χειρουργική του ἐργασία ὁ Λοῦκος ἔδειξε σιὸν προστατευόμενό του τὸ παλιό του τὸ μυελό:

Νὰ (τοῦ εἶπε). Ἡ ἀνικανότητά σου προέρχονταν ἀπὸ τοὺς πόρους τοῦ ἐγκεφάλου σου ποὺ εἶταν βουλιόμενοι. Κατὰ συγκαιρία, ἀπάνω ηα, σήμερα ἀνάμεσα σὲ 10 ἑκατομμύρια κολασμένους, ἕνον ἐγκέφαλον ἀπὸ τοὺς πλειὸ ἔξυπνους. Τὸν ἐπῆρα γιὰ νὰ τὸν βάλω στὴν θέση τοῦ δικοῦ σου ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ τρέξω νὰ βάλω τοῦτον ἀὰ στὸ ἄδειο κεφάλι τοῦ ἀλλουνοῦ...

Κ' ἔγεινε ἄφαντος.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Τσιοῦς εἶδε μόνον μιὰ λεπτὴ γραμμοῦλα αἷμα στὸ μέτωπό του, ἀλλὰ τὸ ἀνοιγμα εἶταν ὁλωσδιόλου κλεισμένο, κ' εὐφυΐα του καθὼς καὶ τὸ μνημονικό του βρίσκονταν αὐξημένα πάρα πολύ.

Ὑστερα ἀπὸ κάμποδον καιρὸ ὁ Λοῦκος ἤρθε τὲς ἐκθέσες του καλύτερες, καὶ τοῦ εἶπε ὅτι θὰ ἐπαινῶνταν στὲς ἐξετάσες, ποὺ θ' ἀκολουθοῦσαν καὶ πραγματικῶς ἔτσι κ' ἔγεινε.

Πολλοὶ συμμαθηταδὲς τοῦ Τσιοῦς ἀκούοντας γ' αὐτὸ τὸ περιστατικό, θέλησαν νὰ γνωριστοῦν μὲ τὸν Θεό, ἀλλὰ κανεὶς τους δὲν μποροῦσε νὰ μείνῃ ἀπάραχος μπροστὰ στὸ τόσον ὁ φόβος τους εἶταν μεγάλο, κατὰ δόντι τους χτυποῦσαν ἀπὸ τὸν τρόμο τους, κ' ἐπὶ τέλους ἄφηναν κάθε ἰδέα νὰ σχετιστοῦν μ' αὐ.ὸ τὸ φοβερὸ ὄν.

Ὁ Τσιοῦς ὅμως τοὐναντίον ὄχι μόνον διατηροῦσε τοὺς φιλικούς του δεσμοὺς, ἀλλὰ κ' αἰσάνιον αν μιὰ βαθειὰ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν εὐεργέτη τ.υ.

Μιὰ μέρα ἐπαφεθήνηκε τὴν ἔκτακτη διάθεση τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ἂν εἶχε τὴν δύναμιν ν' ἀλλάξῃ καὶ κὰ κεφάτω, γιατὶ ἡ γυναίκα του, ἂν καὶ κάποκαμωμένη, δὲν εἶταν ὥμορφη. Ἀν.δὲν εἶταν μεγάλη κατάρρηση τῆς καλωσύνης του, θὰ τοῦ ζητοῦσεν νὰ βάλῃ σ' ἐνέργεια τὴν ὑψηλή του ἐγχειρητικὴ τέχνη μὲ μιὰ μαγαριὰ γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση.

Ὁ Λοῦκος παραδέχτηκε, χαμογελῶντας, καὶ τοῦ ζήτησε προθεσμία κάμποσων ἡμερῶν, γιὰ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ

Ἔρχεται λοιπὸν μιὰ βραδειά, μ' ἕνα σπρωξὶ στὸ χέρι, λέγοντας ὅτι ἦρθε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὑπόθεση, ποὺ τοῦ εἶχε δώσει.

Ὁ Τσιοῦς εἶδε τόιε στὸ σακκὶ ἕνα κεφάλι κατσαμπωμένο.

— Ἂς μποῦμε γλήγορα στὸ δωμάτιό σου κι' ἂς τελειώσωμε χέρ' σὲ χέρ' γιὰ νὰ μὴ μᾶς ἰδῇ τὸ σκυλλί.

Θύρανε τὴν κ. Τσιοῦ νὰ κοιμᾶται ἥσυχα σ.ὴν ἄκρη.

Ὁ Λοῦκος ἔδωκε τὸ κεφάλι στὸν Τσιοῦ, κι' ἔβγαλε ἀπὸ τὸ ὑπόδημά του κι' ἔκοψε μονομιᾶς τὸ κεφάλι τῆς κοιμάμενης. Τὸ κόψιμο εἶταν τέτοιο, σὰν νὰ εἶχε κόψει ἕνα πεπόνι.

Ὅταν ἔπεσε τὸ παλιὸ κεφάλι, ὁ Λοῦκος πῆρε τὸ καινούργιο γιὰ νὰ τὸ βάλῃ στὴν θέση του, καὶ σύστησε στὸν Τσιοῦ νὰ δόσῃ τὸ κομμένο κεφάλι παράμερα κι' ἐφυαίνοντας τὸν σπουδαστὴ ἄναυδον ἀπὸ ἔκπληξιν κι' εὐγνωμοσύνη.

Ὅταν ἐξύπνησε ἡ κ. Τσιοῦ δὲν αἰσθάνονταν ἄλλο καρὰ ἕνα μυρμήγκιασμα στὸν λαιμό της, ἀλλ' ἤρθε πολὺ αἷμα τόσο κρεβάτι της.

Ἡ ὑπηρέτρια κατατρόμαξε ὅταν εἶδε τὸ καταμαυωμένο κεφάλι, προπάντων τὴν ἄγνωστη μορφὴ τῆς γυναικός.

Ὁ Τσιοῦς ἐκοπίασε πολὺ νὰ καταπάῃ τὴν ἔκπληξη τῆς γυναικός του, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ γνωρίσῃ τὸν ἑαυτό-της μέσα στὸν καθρέφτη της. Τόσο τὸ πρῶσωπό της εἶχε παραλλάξει! Ἀλλὰ ἔγῃκε γλήγορα ἀπὸ τὴν ἔκπληξή της ὅταν εἶδε ὅτι εἶχε γεινει ὥμορφότερη.

(Ἀκολουθεῖ)

Θρησκευτικὴ ἀζρεσις τῶν Κινέζων

ΔΙΚΟΛΑΒΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Παραιτηθεὶς τῆς θέσεως τοῦ Ἐφορειακοῦ ὑπαλλήλου

ὁ Δημ. Καρτοούνης

συνεχίζει τὸ δικολαβικόν του ἐπάγγελμα ἐν Πλωμαρίῳ, ὅπου καὶ εὑρίσκεται τὸ Γραφεῖόν του. 6—10

Ἀριθμ. 866 — *ΑΠΟΛΕΙΚΤΙΚΟΝ*

Ἐν Μυτιλήνῃ σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην (28) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δεκάτου ἑβδόμου (1917) ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν Γεώργ. Μοναχὸς τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ κ. Νικ. Ζαγκάκη Διοικητοῦ τῆς ἐν Μυτιλήνῃ ἐδρευούσης Γεωργικῆς Τραπέζης Νήσων Αἰγαίου ἐκπροσωπουμένης παρ' οὗτοῦ κατοίκου Μυτιλήνης μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς δρ. Βεκὴρ υἱὸν Μουσταφᾶ Νιεζὸζ κάτοικ. πρώην Βασιλικῶν τὴν ἀπὸ 25 Ἰουλίου ἐ.ἐ. πρόσκλησιν τοῦ πρώτου ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιτεθεῖσαν ἰδιότητά του καὶ τοῦ δευτέρου, δι' ἧς καλεῖ αὐτὸν ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς προσέλθῃ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης καὶ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος της τὸ ἀναφερόμενον ἐπὶ τοῦ ὑ.ἐ ἀριθμ. 2495 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου τοῦ Ὀθωμανικοῦ Πρωτοδ.κείου Πλωμαρίου ἐνεγραμμένον εἰς δραχμ. 1226,90 ἐξ ὧν δραχ. 920 κεφάλαιον καὶ δραχ 306,90 τόκοι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1916. Ἄλλως θέλει προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν εἰσπραξιν τῶν ἀνωτέρω ποσῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΦΚΣΤ. Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν καὶ βεβαιωθὲν ὑπογράφῃ νομίμως

Ο λοβὼν Εἰσαγγελεὺς

(Τ. Σ) Α. Σταμόπουλος. Ο δικ. κλητὴρ Γ. Μοναχός. Τὸ παρὸν δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐντεῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Κῆρυξ». Ἐν Μυτιλήνῃ αὐθημερόν. Ο Εἰσαγγελεὺς Σταμόπουλος. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Μυτιλήνῃ αὐθημερόν. Ο δικ. κλητὴρ Γ. Μοναχός.

ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΚΗΡΥΚΑ»

Α. ΑΝΑΝΑΙΔΗΣ

ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

Θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ὀφθαλμικὰ νοσήματα ἀποτελεσματικώτατα καὶ τάχιστα.

Δέχεται εἰς τὸ Φαρμακεῖον Σ. Ἀλεξανδροπούλου εἰς τὴν Ἐπάνω Σκάλαν ἀπὸ τῆς 9—12 π. μ. καὶ 3—6 μ. μ. 14—36

Τὴν Τρίτην καὶ Παρασκευὴν δωρεάν.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Π. Α. Σάββα

Τ. Ἰσ. Ἰατροῦ τοῦ Νοσοκομ. Σαγγροῦ

Τελεία καὶ ριζικὴ θεραπεία Βλεννορροίας, Συφιλίδος, Ἑλκῶν, Κονδυλωμάτων καὶ τῶν ἐπιπλοκῶν των διὰ τῶν τελευταίων μεθόδων. Ἐνδεικνυόμενοι ἐνέσεις "Νέο—606" καὶ "102" κτλ. (31)

Μυτιλήνη - Συνοικία Ἀγ. Ἀποστόλων. Πλησίον τῆς οἰκίας Κουντζῆ.

Ὧραι ἐπισκέψεων 9—11 1)2 π. μ. καὶ 2—5 1)2 μ. μ.

Η ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΚΡΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μετεφέρθη εἰς τὴν ὁδὸν Ἀγ. Θεράποντος ἀπέναντι τοῦ πολιτικοῦ Νοσοκομείου.

Ὧραι ἐπισκέψεων 9—13π. μ. καὶ 3—7 μ. μ. 10-25

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΕΙΟΝ

Δ. ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ

Συνοικία Κουλμπάρας

Ὁδὸς Δικαστηρίου

Εἰδικότης εἰς τὴν θεραπείαν ἐν γένει ὅλων τῶν σεσημπότων ὀδόντων καὶ τὴν σφράγισιν αὐτῶν διὰ χρυσοῦ, πλατίνης καὶ πορσελάνης. Τοποθέτησις γεφυρωτῶν ὀδόντων διὰ χρυσοῦ Prits κατὰ τὸ τέλειον Ἀμερικανικὸν σύστημα.

Ἐξαγωγὴ τῶν κατεστραμμένων ὀδόντων καὶ ριζῶν ἄνευ ἐλαχίστου πόνου.

Πᾶσα ἐργασία ἐγγυημένη.

Ἀσηψία καὶ καθαριότης τελεία.

Εἰς τὸ ὀδοντοϊατρεῖον Δ. Κάλφογλου, ἡ ὀδοντοϊατρικὴ ἐπιστήμη εἶναι τὴν τελειοτάτην λέξιν της.

Μέγα Καπνεμπορεῖον ΥΙΩΝ Α. ΧΙΩΤΕΛΗ

Τὸ πρῶτον συοταθὲν ἐν ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Μεγάλη ἀποθήκη καπνῶν ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων τῶν Σερρῶν, Τζουμαγιάς, Δράμας, Ράβεβιτς κλπ.

Ὑπάρχουν ὅλα τὰ εἴδη καπνῶν καὶ σιγαρέττων ἱκανοποιοῦντα καὶ τὸν πλέον ἰδιότροπον καπνιστήν

Δοκιμάσατε ὅλοι τὰ περίφημα καπνὰ καὶ σιγαρέττα τῶν ΥΙΩΝ Α. ΧΙΩΤΕΛΗ εἶνε πράγματι τὰ καλλίτερα.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ

Κεντρικὴ Ἀγορὰ — Κτίριον τῆς ὁδοῦ Ἀνάστ. Συμεών.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Κ. ΨΑΡΕΛΗ

ΕΝ ΜΙΤΥΛΗΝΗ

Κεντρικὴ Ἀγορὰ κάτωθεν Ἐκκλησίας Ἀγ. Σεράπιονος

Ἐν τῇ νέᾳ ΛΕΣΧΗΣ «ΠΡΟΟΔΟΥ»

Τελειότατον ἐργοστάσιον ὀινοπνευμάτων. Ἐπὶ τοῦ τέλους ἀγιὰ καὶ ἀνάθεμα, εὐγενέστατο, ἐπιτηδεύμα εἰσοδήσετε ἐξόχου καὶ ἐπιβλεπτῆς εὐσίας, εἰς φιάλας καὶ βαρέλια. Κατασκευάζονται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν ψημισμένων σταφυλῶν Καλλονῆς καὶ Ἐρεσσοῦ, διὰ διηθῆς ἀποστάξεως καὶ δι' ἀμβύκων τελειοτάτου συστήματος.

Μεγάλη ποικιλία ἀποκαταστάσεων Κονιάκ, Μαστίχας, Τσιπούρου, Τσέρες, Ὀλυμπίας κλπ.

Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ

ΕΦΘΑΣΕΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ο "ΑΤΛΑΣ,,

Τὰ μοναδικὰ τὰ περίφημα τὰ εὐγενεστότερα καὶ μυρωδάτα σιγαρέττα καὶ καπνά.

Τοῦ ἐργοστασίου ΔΟΥΚΑ Α. ΧΑΧΙΝΗ

Πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὰ ἐν τῇ πόλει μας καπνοπωλεῖα Β. Παντελῆ, Ι. Βερβέρη, Ἐπ. Τσιβόγλου καὶ Δ. Βουλουβούτη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι δι' ὅλην τὴν Λέσβον

ΚΥΠΡΙΟΣ—ΑΛΒΑΛΗΣ καὶ Σία